

РЕШЕНИЕ

№ 20460

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разглежда дело номер **6863** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.27 ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище: [населено място], [улица], представлявана от председателя на Управителния съвет - инж. Й. В., чрез Б. А. – юрисконсулт, срещу Решение № РД-02-14-902 от 17.06.2024 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014- 2020, (УО на ОПРР), с което се налага финансова корекция в размер на 5 % върху допустимите разходи по Договор № 93-ОП23-49 (17) от 20.04.2021 г. с изпълнител ДЗЗД „ИКП-ВКП-2020“, сключен в изпълнение на открита процедура по ЗОП „Изпълнение на консултантски услуги в областта на проектирането и строителството на общински обекти по 7 обособени позиции“ № 00797-2020-0045, с предмет на договора: Упражняване на строителен надзор за обект: „Реконструкция на [улица]от кръстовище „Т.“ до [улица](бивш участък от път III-9008 „I-9 (Б.) - кв. Долно Е.“, от км 0+000 до км 2+400) с изграждане на второ пътно платно, с етапно изпълнение - първи етап: Реконструкция на [улица]от о.т.687 дп/о.т.689 лп до надлез при [улица]/от 2+185 до 1-520/“.

С жалбата се оспорва горепосоченото решение на УО на ОПРР в частта на определена финансова корекция в размер на 5 % върху допустимите разходи по сключения договор с ДЗЗД „ИКП-ВКП-2020“, като се оспорват изводите на органа за нарушения на ЗОП, представляващи нередност по смисъла на ЗУСЕФСУ. Поддържа се, че УО неправилно тълкува изискването на възложителя всеки консултант да подлежи отделно на застраховка „професионална отговорност“.

Развива доводи, че изискването на такава застраховка и на ангажираните и по граждански договор лица е поради възможността същите да не са включени в застраховката на възложителя, с което се дава възможност за привличане на допълнителни експерти, които без налична към момента застраховка „професионална отговорност“, да представят допълнително такава. Оспорва се и извода на УО, че възложителят е приложил ограничителни критерии за подбор към участниците да са изпълнили дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката за последните 3 години преди подаване на офертата. Счита за неоснователно твърдението, че опитът, свързан с категорията на обекта, е без значение за възложителя. Смята, че по смисъла на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗОП възложителят има право да изисква от участника да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката. Иска се отмяната на Решение № РД-02-14-902 от 17.06.2024 г. като незаконосъобразно и немотивирано. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение. Иска се [община] да бъде конституирана като заинтересована страна по делото.

В с. з. по делото жалбоподателят се представлява от юрк. А., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена с отмяната на оспорвания административен акт. Претендира разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса.

Ответникът – УО на ОПРР, се представлява по делото от юрк. Л., който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Подробни аргументи излага в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – [община], не се представлява по делото.

Настоящата съдебна инстанция, преди да постанови решение по същество на спора, констатира, че неправилно като заинтересована страна в процеса е конституирана [община]. Така конституираната заинтересована страна не е била страна в административното производство, независимо от посочването ѝ в административния акт, поради което конституирането ѝ като заинтересована страна по делото ще доведе до постановяване на недопустим съдебен акт с участието на ненадлежна страна. Същото съставлява нарушение на нормата на чл. 154, вр. с чл. 153, ал. 1 АПК при това особено съществено, т.к. процесуалната легитимация на страните в съдебно-административното производство е процесуална предпоставка от категорията на абсолютните, за която съдът следи служебно.

В допълнение следва да посочат и решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 06 март 2025 година по съединени дела С-471/2023 и С-477/23, в които е застъпената тезата, че финансовата корекция може да се определи на икономически оператор, различен от извършилия нарушението, стига финансово отговорния икономически оператор да е могъл да знае, че в случай на нередност при изпълнението на разглеждания проект ще отговаря по този начин за финансовата корекция пред съответния управляващ орган (т. 69 от решението). От друга страна съгласно т.78 от същото решение, ако бъде установено, че допусналият нередността икономически оператор не е финансово отговорен пред съответния управляващ орган за изпълнението на разглеждания проект, общите принципи на правото на Съюза на добра администрация и на зачитане на правото на защита, както и член 47 от Хартата допускат този икономически оператор да няма право да участва нито в процедурата за определяне на финансовата корекция, нито в съдебното производство за нейното оспорване. В този смисъл предвид чл. 31, ал.1 АДБФП всеки разход по чл.28 и чл.31 (при приложена финансова корекция) от същия договор, който е платен от УО на бенефициера, се третира като недължимо платен разход и бенефициерът е длъжен да го възстанови на УО в 14 дневен срок от влизането в сила на акта, с който е установено вземането. Видно от изложеното единствено бенефициерът (АПИ) се е задължил пред УО да възстанови

всеки неправомерен разход, включително и този по чл.29 АДФП, касаещ приложена финансова корекция, предвид което [община], не е надлежна страна в развитото се административно производство по определяне на финансова корекция, приключило с издадения административен акт.

С оглед на изложеното съдът намира, че следва конституираната като заинтересована страна в процеса [община] да бъде заличена.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Агенция „Пътна инфраструктура“ е бенефициер по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДФП) по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020, процедура по директно предоставяне „Регионални пътища“, с № от ИСУН - BG16RFOP001-7.001-0038- C01. По АДФП № BG16RFOP001-7.001-0038-C01 РУО на ОПРР предоставя на бенефициера БФП в максимален размер 41 097 579,96 лв. по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014- 2020, Приоритетна ос 7 „Регионална пътна инфраструктура“, процедура BG16RFOP001-7.001 „Регионални пътища“ за изпълнение на проектно предложение BG16RFOP001-7.001-0038 “Пилотна инициатива за свързаност на Югоизточния регион - Подобряване на свързаността на второстепенната и третостепенната пътна мрежа в област Б. с Т. транспортна мрежа за товари и пътници, чрез реконструкция на пътища, в т.ч. строителство, реконструкция, рехабилитация и ремонт/ основен и/или текущ/ на републикански, горски и общински пътища“ за което е сключено Споразумение за партньорство от 20.10.2023 г. между АПИ – водещ партньор и бенефициент, [община] и ЮДП – [населено място].

В изпълнение на административния договор е обявена открита процедура по чл. 18, ал. 1, т. 1 от ЗОП № 00797-2020-0045 за строителство с предмет „Изпълнение на консултантски услуги в областта на проектирането и строителството на общински обекти по 7 обособени позиции“.

В резултат на процедурата е сключен договор № 93-ОП23-49 (17) от 20.04.2021 г. с изпълнител ДЗЗД „ИКП-ВКП-2020“ на стойност до 250 000 лв. без ДДС, предмет на договора: Упражняване на строителен надзор за обект: „Реконструкция на [улица]от кръстовище „Т.“ до [улица](бивш участък от път III-9008 „I-9 (Б.) - кв. Долно Е.“, от км 0+000 до км 2+400) с изграждане на второ пътно платно, с етапно изпълнение - първи етап: Реконструкция на [улица]от о.т.687 дп/о.т.689 лп до надлез при [улица]/от 2+185 до 1-520/“.

В процедурата са подадени 5 броя оферти. Отстранени са 3 бр. кандидати/ участници.

Във връзка с проведената процедура е регистриран сигнал № 2494 в Регистъра на сигнали и нередности в Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, Министерство на регионалното развитие и благоустройството на Република България, във връзка с установени нарушения при възлагане на открита процедура по чл. 18, ал. 1, т. 1 от ЗОП за строителство с предмет „Реконструкция на [улица]от кръстовище „Т.“ до [улица](бивш участък от път III-9008 „I-9 (Б.) - кв. Долно Е.“, от км 0+000 до км 2+400) с изграждане на второ пътно платно, с етапно изпълнение - първи етап: Реконструкция на [улица]от о.т.687 дп/о.т.689 лп до надлез при [улица]/от 2+185 до 1-520/“. Номер в РОП: 00797-2020-0045. Сигналят е приключен, като са установени допуснати нарушения на ЗОП, които съставляват нередност, извършена от бенефициера - Агенция „Пътна инфраструктура“, а именно:

- нарушение по чл. 59, ал. 2, чл. 61, ал. 1, т. 2 и ал. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2, ал. 2 от ЗОП – ограничителни критерии за подбор, изразяващи се в изискването на възложителя всеки консултант да подлежи отделно на застраховка „професионална отговорност“ - нарушение по т. 1.1. от оспорваното

решение;

- нарушение по чл. 59, ал. 2, чл. 63, ал. 1, т. 1, б. „б“, и чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗОП – ограничителни критерии за подбор, изразяващи се в изискването за изпълнени строежи едновременно от първа до пета категория в предходните 3 години - нарушение по т. 1.2. от оспорваното решение.

Преди издаване на решението за определяне на финансова корекция бенефициерът е уведомен с Писмо изх. № 99-00-6-255 от 20.05.2024 г., изпратено чрез ИСУН, относно сигнала за нередност, направените констатации и свързаните с тях правни изводи, които налагат определяне на финансова корекция с посочени правно основание и размер на същата, както и за правото му да представи бележки и възражения по основателността и размера на корекцията.

В законоустановения срок е постъпило възражение от страна на бенефициера, с което се възразява срещу наличието на посочените нарушения.

Изложените доводи са приети за неоснователни, поради което УО на ОПРР е пристъпил към постановяване на процесното решение и определяне на финансова корекция във връзка с установените две нередности. Определената финансова корекция е изчислена по пропорционален подход - в размер на 5 % от допустимите разходи по сключен Договор № 93-ОП23-49 (17) от 20.04.2021 г., с изпълнител ДЗЗД „ИКП-ВКП-2020“ на стойност 4471,12 лв. с ДДС. Финансовата корекция е определена по пропорционалния метод, като при спазване на принципа за некумулиране на финансови корекции върху едни и същи разходи, съгласно чл. 7 от Наредбата за посочване на нередности, е определена финансова корекция в размер на по-високия приложим размер от 5 % върху засегнатите разходи по договора с избрания изпълнител ДЗЗД „ИКП-ВКП-2020“.

Срещу така постановеното решение е подадена жалба от АПИ до Административен съд - София град, във връзка с която е образувано настоящото съдебно производство.

По делото са представени писмени доказателства като част от административната преписка и материалите от процедурата по възлагане на обществената поръчка.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който е утежняващ и подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни следното:

Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя така: „Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление“. Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕФСУ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Нормите на ЗУСЕФСУ, приложими в настоящото съдебно производство, са в относимата редакция на закона към момента на издаване на административния акт – ДВ бр.102 от 8 декември

2023 г., на основание чл. 142, ал. 1 от АПК.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган или оправомощено от него лице.

Решението е издадено от Юра Й.-В. - заместник - министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, като е подписано от нея с валиден електронен подпис.

Съгласно чл. 28, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на МРРБ, Главна дирекция "Стратегическо планиране и програми за регионално развитие" изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014 - 2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на Европейския съюз и Структурните и инвестиционните фондове. Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на МРРБ, министърът организира и контролира дейността на УО на ОПРР 2014-2020 г.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ, Управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице.

Съгласно Заповед № РД-02-14-525/23.04.2024 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството, г-жа Юра Й.-В. в качеството си на заместник - министър на регионалното развитие и благоустройството е определена за Ръководител на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. и на Оперативна програма „Развитие на регионите“ 2021-2027, като ѝ се възлагат функции да ръководи и организира дейността на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. и на Оперативна програма „Развитие на регионите“ 2021-2027.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, както по отношение на основанието, така и по отношение на размера на финансовата корекция.

Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ, преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕФСУ е предвидено, че решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициера доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай не се спори, че процедурата по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ е спазена. Представени са възражения от страна на жалбоподателя, които са обсъдени от органа в постановеното от него решение.

По тези съображения съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма и при спазване на административнопроизводствените правила, както и в съответствие с материалноправните разпоредби.

Предмет на спор в настоящото съдебно производство е определената финансова корекция с Решение № РД-02-14-902 от 17.06.2024 г. на УО на ОПРР, в размер на 4471,12 лв. Същата е определена на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, поради извършена от бенефициера нередност при разходване на средствата от ЕФСУ, които представляват разход по сключен с избран изпълнител договор за изпълнение на обществена поръчка с предмет: Упражняване на строителен надзор за обект: „Реконструкция на [улица]от кръстовище „Т.“ до [улица](бивш участък от път III-9008 „I-9 (Б.) - кв. Долно Е.“, от км 0+000 до км 2+400) с изграждане на второ пътно платно, с етапно изпълнение - първи етап: Реконструкция на [улица]от о.т.687 дп/о.т.689 лп до надлез при [улица]/от 2+185 до 1-520/“.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, финансова подкрепа със средства от ЕФСУ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция на следните основания – „за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициера, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ“. Съгласно чл. 143, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправилен разход в бюджета на Съюза. Чл. 2, т. 37 определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят Агенция „Пътна инфраструктура“ участва като бенефициер в изпълнението на помощта от Европейските фондове при споделено управление, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, а третият елемент от фактическия състав на „нередността“ се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение /с действие или бездействие от стопанския субект – т.нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на

„нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган в проведеното административно производство по определяне и налагане на финансовата корекция. Наличието на нарушение не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на „нередност“ по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция. В тежест на административния орган, на първо място, е с оглед на чл. 170 ал. 1 от АПК да докаже, че има нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от бенефициера по проведената обществена поръчка.

Материалната законосъобразност на акта за определяне и налагане на финансова корекция се свързва с проверка дали ли е соченото от органа основание за налагането ѝ, правилно ли е определен размерът при прилагане на пропорционалния метод и дали ли са пречки за настъпване на разпоредените последици.

Основанието за налагане на финансовата корекция в случая се свързва с наличието на нередност в резултат от допуснати от жалбоподателя и възложител по ЗОП нарушения на същия закон при провеждане на обществена поръчка с предмет: Упражняване на строителен надзор за обект: „Реконструкция на [улица]от кръстовище „Т.“ до [улица] (бивш участък от път III-9008 „I-9 (Б.) - кв. Долно Е.“, от км 0+000 до км 2+400) с изграждане на второ пътно платно, с етапно изпълнение - първи етап: Реконструкция на [улица]от о.т.687 дп/о.т.689 лп до надлез при [улица]/от 2+185 до 1-520/“

Установени са две нарушения, представляващи две отделни нередности, за които са предвидени в Наредбата за посочване на нередности 5 % корекция на допустимите за финансиране разходи.

По т. 1.1 от решението:

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ЗУТ проектантът, лицето, упражняващо технически контрол по част „Конструктивна“, консултантът, строителят и лицето, упражняващо строителен надзор, застраховат професионалната си отговорност за вреди, причинени на други участници в строителството и/или на трети лица, вследствие на неправомерни действия или бездействия при или по повод изпълнението на задълженията им. Нормата има императивен характер, от което следва, че за посочените лица възниква задължение за застраховка „Професионална отговорност“. Редът и условията за задължителното професионално застраховане при строителство са уредени в Наредба за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството " (Приета с ПМС № 38 от 24.02.2004 г. Обн. ДВ. бр. 17 от 2 Март 2004 г.). Това изискване е гаранция за законосъобразно извършване на дейността и обезпечаване на отговорността на лицата в проектирането и строителството, упражняващи строителен надзор, при вреди, нанесени от незаконосъобразно извършена от тях дейност. Застраховката винаги е поименна, защото дейността на тези лица се извършва лично и тяхната отговорност за извършеното е лична, поради което тя служи за покриване на щетите от дейността на конкретен проектант. Изискването за поименна застраховка е в съответствие с изискванията на ЗУТ и Наредба за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството, приета с ПМС № 38 от 24.02.2004 г. Лицата-проектанти следва задължително да застраховат своята дейност.

Ето защо, съдът намира, че възложителят не е създал необоснована тежест върху потенциалните участници по чл. 166, ал. 2 в обществената поръчка, така както твърди административният орган. Предвид изложеното не може да се приеме, че обявеното от възложителя условие, предложените от участника експерти от екипа за изпълнение на

поръчката да притежават валидна поименна застраховка „професионална отговорност в проектирането и строителството“, е нередност по т. 9 - за неправомерни критерии за подбор и/или критерии за възлагане, посочени в обявлението за поръчката или в документацията за участие, или в публичната покана. Изискването за валидна поименна застраховка „професионална отговорност в проектирането и строителството гарантира точно изпълнение на поръчката, при съобразяване спецификата на нейния предмет и неговите потребности и при зачитане на основните принципи на ЗОП.

Горното се обосновава и от факта, че застраховката на дружеството за професионална отговорност не покрива вреди на наето на граждански договор лице априори, а само на тези, заети по силата на трудов договор. Ето защо, според настоящата съдебна инстанция заложеното изискване експертите, наети по граждански договори, да разполагат с такава поименна застраховка, в никакъв случай не е ограничително, а напротив. Така на участниците е дадена възможност да изпълнят предмета на обществената поръчка с привличане на допълнителен кадрови ресурс, различен от досегашния наличен по трудов договор.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че не е осъществен състава на твърдяното от административния орган нарушение по т. 1.1. от решението.

По т. 1.2. от решението:

Съгласно чл. 168, ал. 2 ЗУТ, строителният надзор се упражнява от консултант за строежите от първа до пета категория, и включва дейностите, изброени в ал. 1 на същия член. Въпреки, че ЗУТ не диференцира правоспособността според различните категории строежи, съдът намира за безспорно съществуването на особености и специфики на различните категории и строежи и класификацията им според Наредба № 1/30.07.2003 г. за видовете строежи, която не е самоцелна и произволна, а има своите юридически и практически основания. Освен да представлява възложителя и да отговаря за дейностите по чл. 168, ал. 1 ЗУТ, е и лицето, което оказва своевременна и експертна помощ при нужда на място на строежа.

В тази връзка настоящата инстанция няма как да сподели твърдението на УО, че дейността на консултанта не се влияе от категорията на обекта, тъй като за обслужването на всеки обект се изисква различен набор от специфични умения и компетенции.

Не без основание и в Наредба за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството са предвидени различни застрахователни суми за различните категории строежи, които съществено се различават по размер, като се отчитат различията и разликата в рисковете в различните категории обекти.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че твърдяното нарушение не изпълнява предпоставките на нередност и не е ограничителен критерии за избор на участници.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че оспорваното Решение № РД-02-14-902 от 17.06.2024 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Регионално развитие“ е незаконосъобразно като издадено в нарушение на материалноправните разпоредби, поради което жалбата срещу него се явява основателна.

Според изхода от спора и своевременно заявената претенция на жалбоподателя по делото за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, съдът намира, че следва да му бъде заплатена сумата от 150 лв., определена

съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, фактическата и правна сложност на делото.

Мотивиран от горното Административен съд - София град, III отделение, 57-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ определението си, постановено в открито съдебно заседание от 19.11.2024 г., в частта, с която е конституирана [община], като заинтересована страна в съдебното производство и **ЗАЛИЧАВА** същата като заинтересована страна по делото.

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-14-902 от 17.06.2024 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Регионално развитие“ (УО на ОПРР), с което се налага финансова корекция в размер на 5 % върху допустимите разходи по Договор № 93-ОП23-49 (17) от 20.04.2021 г. с изпълнител ДЗЗД „ИКП-ВКП-2020“, сключен в изпълнение на открита процедура по ЗОП „Изпълнение на консултантски услуги в областта на проектирането и строителството на общински обекти по 7 обособени позиции“ № 00797-2020-0045, с предмет на договора: Упражняване на строителен надзор за обект: „Реконструкция на [улица]от кръстовище „Т.“ до [улица](бивш участък от път III-9008 „I-9 (Б.) - кв. Долно Е.“, от км 0+000 до км 2+400) с изграждане на второ пътно платно, с етапно изпълнение - първи етап: Реконструкция на [улица]от о.т.687 дп/о.т.689 лп до надлез при [улица]/от 2+185 до 1-520/“.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], сумата от 150,00 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО, в частта на заличената заинтересована страна е с характера на определение и може да бъде оспорено с частна жалба в 7-дневен срок. В останалата му част, решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на РБ.